

Hjemmestrikeri er en saa letkøbt Frase, at det skulde ligge under en Ministers Værdighed at bruge den Slags hjemmestrikede Paradokser.

Jeg beklager tillige, at den højtærede Indenrigsminister er mindre godt orienteret paa Boligspørgsmaalets Omraade. I en Bemærkning til det ærede 15de tingvalgte Medlem siger Indenrigsministeren, at vi har 1 500—1 600 Andelslejligheder ledige. Jeg maa formene, det er i denne By — jeg ved ikke af, at der er Andelslejligheder ledige andre Steder; det kan være, jeg tager fejl, men det er nu min Opfattelse. Fra 1. Juni 1925 til 1. Marts 1927 blev der i Hovedstaden tilvejebragt 4 443 Lejligheder, og den 1. Oktober 1926 var ca. 1 400 af disse Lejligheder ledige. Den 1. Marts 1927, altsaa for et Par Maaneder siden, var de 1 400 Lejligheder gaaet ned til 1 100, og man mener nu i sagkyndige Kredse, som behandler dette Materiale statistisk, at man i Øjeblikket kan regne med godt 800, maaske nærmere 900 ledige Andelslejligheder. Disse Lejligheder, siger man, er væsentlig dyre 3-, 4- og 5- Værelsens Lejligheder, som der kræves 800, 900, 1 000, 1 100, 1 200 Kr. i Indskud for at komme ind i. Det er Aarsagen til, at disse 800—900, men ikke 1 500—1 600 Lejligheder staar ledige.

Ja, det er, hvad jeg har at sige til denne Sag, og jeg skal, som jeg udtalte før, stadig beredvilligt komme Indenrigsministeren til Hjælp, naar han er i Knibe, men vel at mærke, kun naar han er paa den rigtige Vej.

Godskesen: Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelse om de Folk, der er flyttet ind i de paagældende Kommuner efter 1. Maj.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at blive staaende ved Loven af 1925, vil jeg sige, at den højtærede Minister, som jeg jo saa mange Gange har haft den Fornøjelse at arbejde sammen med om Boliglove, sikkert vil erindre, at hver Gang man har rørt ved Huslejespørgsmaalet, bliver den hele Sag trevlet op baade af Ejerne og af Lejerne. Man faar en uhyre Mængde Henvendelser og en uhyre Mængde Krav, og efterhaanden sker det ofte, at nogle eller maaske mange Medlemmer af Udvalget synes, at helt tomhændede skal de Folk dog ikke gaa bort, man maa da give dem en lille Smule for deres store Ulejlighed, og saa staar man overfor, om man ikke skal tage et eller andet Spørgsmaal frem og gøre en eller anden lille Forandring. Det forekommer mig, at der maa

komme et Øjeblik, da alle disse Diskussioner hører op, og mit Parti mener, at dette Øjeblik allerede er kommet. Der skulde overmaade stærke Grunde til at formaa os til nu at gaa bort fra den Afviklingslov, som man med saa stort Besvær fik i Stand i 1925, og det forekommer os ikke, at saadanne Grunde foreligger. Den højtærede Minister spurgte mig ganske vist i den Sammenhæng, om jeg da virkelig vilde mene, at det var rimeligt fremdeles at kræve Indflytningstilladelse til Andelslejligheder og andre Lejligheder, hvor der er et meget stort Forraad af Lejligheder for Haanden. Dertil vil jeg sige, at jeg ser egentlig ikke, hvad det skulde gøre, at der kræves Indflytningstilladelse, thi Følgen af, at der er mange Andelslejligheder eller andre Lejligheder, hvor Spørgsmaalet maatte opstaa, for Haanden, vil jo kun være, at Indflytningstilladelsen bliver givet ganske let og kurant, og dette udelukker paa ingen Maade, at Indflytningstilladelsen kan faa sin gode og reelle Betydning for de Lejligheder, der ikke er for Haanden i saa stort Maal.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har ikke med mine Udtalelser overfor det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) paa nogen Maade ønsket at sige, at jeg ansaa Tilflytningsbestemmelserne her i København for betydningsløse — ingenlunde. Jeg tror, at den almindelige Adgang til at regulere Tilflytningen, uanset hvad det er for en Boligtype, vedkommende Tilflytter ønsker at leje eller eje, er uden Rimelighed og uden Begrundelse i de for Øjeblikket tilstedeværende Forhold. Det ærede 15de tingvalgte Medlem siger nu, at hans Ønske om her i København at blive ved den gældende Boliglovgivning indtil 1931 er bestemt ved dette, at saa saare der røres ved denne Sag, blusser meget op, som det er rarest at holde i Ro og holde tilbage. Deri kan det ærede Medlem have Ret, men det hænger jo bl. a. sammen med den Kamp, der har været mellem de Partier, som er de førende her i København, om ogsaa politisk at faa det mest mulige ud af enhver Revision af Boliglovgivningen. Jeg skulde dog tro, at vi nu staar saa nær ved, at selve Forholdenes Natur afvikler denne Lovgivning, at vi kunde se bort fra kommende Gevinst ved Behandlingen af disse Sager og ganske roligt og sagligt søge at lægge dem saaledes til Rette, at vi snarest muligt kunde faa den fulde Udnyttelse af den Boligmasse, der findes, gennem Tilvejebringelse af en vis Bevægelighed indenfor den Del af Befolkningen,